

L
anterna su. Marka

LANTERNA SV. MARKA

H. Krleža

Srećan Božić!

ISSN 1332 - 1811

broj: 12/2000.

Riječ Vama

"I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama"

(Iv 1, 14), bila je tema Svjetskog dana mlađeži, koji se je održao u Rimu od 14. do 20. kolovoza 2000. g. U svjetlu ovih riječi proslavljen je Veliki jubilej. Preko dva milijuna mlađih, nekoliko tisuća svećenika, stotinjak biskupa, desetine jezika, stotine različitih kulturnih izražaja - sve se to slilo u svečanost mlađosti, koja se realizirala u različitim liturgijskim i kulturnim proslavama, susretima, raspravama, priredbama te molitvenim bdjenjima i euharistijskim klanjanjima. "Mlađi su budućnost svijeta i Crkve", naglasio je Sveti Otac predvodeći misu na Tor Vergate 20. kolovoza.

Briga za djecu i mlađe, trajna je zadaća Crkve i svih onih, koji su pred Bogom odgovorni za njihov napredak. Nije svejedno na koji način se i kakva "duhovna hrana" servira našoj mlađeži, jer "djeca uče ono što doživljavaju" - kaže se u jednom prigodnom proglašu. "Dijete koje doživljava neprijateljsko ponašanje, uči se svadati. Dijete koje doživljava ravnodušnost, uči se biti osamljeno. Dijete koje doživljava kritiziranje, uči osudjavati. Dijete kojemu se često prigovara, ne primjećuje da ga okolina voli. Ako se dijete ismijava, uči biti povučeno. Dijete koje doživljava osramoćivanje, uči se stidjeti samoga sebe. Dijete koje nema braću i sestre, ne zna što je bratska i sestrinska ljubav".

Mlado biće je nježni cvijet, kojega treba pažljivo njegovati. Treba imati široku dušu i srce puno ljubavi pa uspjeh neće izostati. Spomenuti tekst nadalje tvrdi: "Dijete koje doživljava toleranciju, uči biti strpljivo. Ako se dijete ohrabruje, uči se samopouzdanju i

sigurnosti. Ako dijete doživljava pohvalu, uči primjećivati i cijeniti dobro. Ako dijete doživljava poštenje, uči se biti pravedno. Ako dijete živi sa sigurnošću, uči se povjerenju. Ako dijete doživljava odobravanje, uči se biti zadovoljno sa sobom. Dijete s kojim se razgovara, uči se razmišljati. Dijete koje doživljava roditeljsku ljubav, uči da je obitelj zajednica ljubavi. Dijete koje doživljava prihvatanje i prijateljstvo, uči pronalaziti ljubav u svijetu".

Na koncu ove jubilarnе 2000. godine, u ovom božićnom vremenu, kada smo zahvalni Bogu što je "našao vremena" za nas, upravimo svoju pozornost na naše mlađe. Recimo svakom srcu: "Nadi vremena za molitvu, ona je izvor snage. Nadi vremena za smijeh, on je glazba duše. Nadi vremena za igru, ona je tajna mladosti. Nadi vremena za ljubav, ona je plod milosti. Nadi vremena za darivanje, ono je pobjeda ljubavi. Nadi vremena za čitanje, ono je izvor mudrosti. Nadi vremena za rad, on je cijena budućnosti. Nadi vremena za dobra djela, ona su ključ vječnosti. Nadi vremena za oprštanje, ono je ljubav."

Ovim mislima svima Vama, dragi čitatelji "Lanterne", a posebno našim mlađima, neka je blagoslovjen Božić i sretna Nova 2001. godina.

Vaš don Marko

RASPORED BLAGOSLOVA KUĆA

- 26. prosinca 2000. g. u 8,30 - Stari grad i Biline
- 27. prosinca 2000. g. u 8,30 - Buculin, Borak, Radničko naselje i Luka
- 28. prosinca 2000. g. u 8,30 - Pod sv. Antun
- 29. prosinca 2000. g. u 8,30 - Dominče i Soline
- 6. siječnja 2001. g. (na sv. Tri Kralja) u 10 sati - Vrnik

**SVIM OBITELJIMA ŽELIMO OBILJE BOŽJEG
BLAGOSLOVA U NASTUPAJUĆOJ NOVOJ GODINI**

*****

Proglas

Povodom 700-te obljetnice stonsko-korčulanske biskupije
(1300-2000)

Poštovani gospodine župniče,

Sveta, euharistijska, jubilarna 2000. godina primiče se kraju. Tijekom priprave za svetu, euharistijsku godinu bilo je dosta skupova kako na dekanatskom, tako i na biskupijskom planu. Euharistijski kongresi u Korčuli i u Dubrovniku bili su pobožan i lijep skup vjernika naše biskupije.

U ovoj 2000. godini pada 700. obljetnica osnutka stonsko-korčulanske biskupije koja je utemeljena 1300. godine. Zbog prenartpanog programa, koji je sa sobom donijela sveta jubilarna godina, odgođeno je obilježavanje te važne godišnjice stonsko-korčulanske biskupije pa će se njezino obilježavanje proslaviti za svetog Todora slijedeće 2001. godine; kad pada također 700. obljetnica utemeljenja bratovštine Svih Svetih. Veseli me da je Župni ured u Korčuli predvio održavanje znanstvenog skupa na kojem će sudjelovati eminentni hrvatski stručnjaci. Bit će to dobra prigoda prisjetiti se naših vjerskih i kulturnih korijena, kao i teških i slavnih dana naše prošlosti.

Drago mi je, poštovani gospodine župniče, što uz redovne pastoralne aktivnosti i obnovu sakralnih objekata u župi sv. Marka na Korčuli, mislite i na obilježavanje značajnijih datuma iz povijesti Korčule. Dobro je da ste na vrijeme počeli planirati održavanje simpozija te da ste za to dobili pristanak određenog broja hrvatskih

stručnjaka. Kad im budete pisali, zamolite ih da na znanstveni skup donesu napisan tekst, kako bi ga se poslije moglo objaviti.

Kopiju ovog "proglaša" dostavljam i dekanu don Milu Protiću, kako bi se o toj godišnjici upoznali svećenici korčulanskog dekanata. Vas molim da na vrijeme informirate vjernike župe sv. Marka o planovima obilježavanja te obljetnice, kako preko župnih obavijesti u župnoj crkvi i u filijalama, tako i u župnom listu "Lanterna".

Želim Vam obilje Božje pomoći uz pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

+ Želimir Puljić
(mons. Želimir Puljić, biskup dubrovački)

Dubrovnik 23. listopada 2000. godine

Božićna priča

"Slava Bogu na visini, a mir ljudima dobre volje!"

Držim da se "dobra volja" očituje u spremnosti da se svom bližnjem pomogne u nevolji ili bilo kojoj njegovoj potrebi, jer u njemu prepoznajemo samog Isusa kao svog brata. I ne trebaju često ni velika sredstva. Jedna lijepa riječ, možda samo osmjeh i spremnost za slušanje mogu značiti suosjećanje, a onom drugom olakšanje. Najkraće rečeno: živjeti vjeru i u praksi života provoditi radosnu vijest Evandelja.

Često, a posebno pred svaki Božić, sjetim se jednog članka davno pročitanog u nekim talijanskim novinama, a koji, čini mi se, potiče na razmišljanje. Pokušat ću ga prepričati prema sjećanju.

Pisac članka je došao na ideju da se postavi u ulogu čovjeka koji je prije gotovo 2000 godina lutao Betlehemom tražeći prenoćište za svoju suprugu, koja je očekivala porod. Te davne noći čovjek je uzalud tražio ljudsko suosjećanje. Sva su vrata gostinjaca, ali i ljudskih srdaca, ostala gluha na kucanje. Konačno je našao utočište u špilji-štali, među dvjema životinjama. Tko zna, možda je Goethe mislio baš na ovaj dogadjaj kada je rekao: "Što više gledam ljudе, to više volim životinje".

Ovaj je, dakle, čovjek htio vidjeti da li su i koliko ljudi prihvatali poruku Djeteta, koje se je one davne noći rodilo u Betlehemu. Poruka ostaje nepromijenjena i jasna kroz sva, pa i ova naša nemirna vremena: "Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe!" A kad su Isusa pitali da im objasni tko je bližnji, ispričao im je priču o milosrdnom Samarijancu. Jednom drugom zgodom je rekao: "Ljubite

i svoje neprijatelje!" Možda je baš danas u svijetu, pa i u ovim našim prostorima, potrebno prihvaćanje takove bezrezervne ljubavi.

Čovjek u članku je odabrao baš Rim, kao centar kršćanstva, i zaustavljao je, sav usplahiran, preplašen i očajan, ljudе i predstavljao se kao tesar koji je došao sa suprugom u metropolu. Ne poznaje nikoga, a ženu mu stisli trudovi pred porod. Molio je bi li je mogao netko primiti da ne rodi na ulici. Pitao je različite ljudе, muževе i žene različitih struka i uzrasta, bolje i lošije odjevene da mu pomognu. Pojedini ga nisu htjeli ni saslušati. Žurili su nekuda. Drugi, koji bi ga saslušali, pronalazili su više ili manje uvjерljive razloge zašto mu ne mogu pomoći. Neki bi se u čudu pitali zašto se baš njima obraća i što se to njih tiče. Neki bi mu dali savjet da otpremi ženu u rodilište. Takve bi zamolio da mu u tome pomognu, jer se u Rimu kao stranac ne nalazi, ali pomoći je redovito izostajala.

U članku nije razjašnjeno što se je na koncu dogodilo. Otvorenim je ostalo pitanje da li bi se te godine našlo mjesto u Rimu gdje bi se Isus mogao roditi ili bi morao poći dalje.

I ja sam se pitao kako bih reagirao da je meni nepoznati čovjek postavio sličan zahtjev.

Molimo Gospodina da se ne oglušimo o potrebe drugog i da "ne ostanemo srca tvrda, ako glas mu čujemo". I rodit će se tada u svakome od nas. I u našoj Korčuli.

Neka tu s nama i ostane!

S tom željom čestitam Božić svima i neka nam bude čestit i blagoslovljen.

Dr Lovro Steka

Betlehem

Na noge obuj cipele od perja
da korak tih i nećajan ti bude.
U svoju kosu upleti zvijezde sjajne
da kroz tamu stazu ti osvjetle.

Obraze umij suzom radosnicom
i srce vatrom ljubavi upali.
Uputi pogled u obzorja daleka
pa pusti srcu da te tada vodi;
ono će znati kuda poći treba,
jer Dijete ovo baš tebe nočas čeka.

Karlo

De Fransko
98.

Martini Božići

Pasala su vrimena kad je Marta Lulina bila sama, najsamija za Božića i Uskrsa i svih Velih svetaca. To su joj bili najtužniji dani. Ma, strašila bi se kad bi dohodili. Znala je da će joj capnut na dušu vela, vela tuga. Je, pošla bi u crikvu, molila bi iz duše, ispovidiла bi se. Ma pusto, kad bi došla doma, ma pusta pusto i samoča. I... tako su joj pasavala godišća, nevesela i samotna. Zamišljala je da joj se je u srcu naselila tica zlokobnica. I sila joj na dušu. Čeljad bi pasavala joj mimo kuću, jer joj je kuća bila na putu za crikvu. Ritki, ritki, ritki bi navratili. Spremala bi bidna Marta na trpezu i suhih smokava, mindolih, rozu oli prošeka. Kago i štrudela. Ma, niko da svrati. Je, po duši, svratile bi teta Mara Lukina i teta Luca Pepina. Bile su stare žene i imale su mir starih judi. Dvi dobre starice. Došle bi joj i donile koju lipu rič. One su se spominjale kad je Marta bila lipa i mlada, kad je ova kuća bila puna čejadi i života. Ugledna kuća i čejad u njoj.

A Marta još ni bila stara i ni se mirila sa tugom i samoćom. Još su je razdirali nemiri, gorčina i strahovi. Svi njezini oли su umrli, оли pošli u svit. Zla vrimena su ih odlatila. I ona bi bila pošla, ma joj je bilo milo ostaviti oca i mater. A sad kad su umrli, samo njena ruka im kiti grob, jerbo druge nima. A i lipi grebi rojaka bili bi zapušteni da nima Marte. Brine Marta o svima mrtvima, ma pusto živih više nima o kojima bi brinula.

Kako joj je bilo gorko i čemerno u srcu kad je razumila da je njezinemu vojenemu mužu prima politika pa ona i njihova mala Pama. A kad' im je dite umrilo, umrila je i njihova jubav sasvim. A kad se je bi vrati iz zatvora, samo je para živ, a zapravo je bi napola

mrtv čovik. A kad je mora poći u svit, znala je da ga više neće vidit. Bi joj je reka da će i ona doći k njemu. Nadala se je u srcu, tišila se je. A foši je i ne može zvat. Koji put je zamišljala, kako će jednog dana njezin dragi Benjamin osvanut prid kućom.

Teško radeć Marta je održavala i imanje i kuću. Koliko je mogla. Nisu se više njezini svi dolci zelenili od lozja. Ostalo je od svega malo u kulturi, uzdržano. Ni bila ruka koje će održati sve. Samo je u duši Marta nosila živo sjećanje na njihovo lipo i bogato imanje. I vitar ni više veselo šuška lišćem lozja i maslina. Po mrtvim dolcima šuljao se plačno, zavijajući žalovito, pričinjalo se jednoj Marti u noćima nesanice i strahova.

Znala je da o njoj govore kako ni prava u glavi. To su želili oni, koji su joj muža poslali u zatvor. Želili su je još uniziti i dokazivati ponovo kako su imali pravo, kad su bili zli. Tako je osjećala jedna osamljena Marta.

Hvala, hvala Bogu, to je bila tužna prošlost Martina.

Odkako je imala onaj san prid lanjski Božić, Marta je drukčija, priporodila se je. Došao joj je neki blagi mir u dušu i srce. Bože, kakav je to san bio. Kao da i nije bio san. Ona kao nekad živi srtna sa svojima. Benjamin i mala Pamica su tu. Ona drži svoju lipu Pamicu na rukama. Pamica ima bilu vešticu i veli roza fjok. Benjamin se smije i daje im velu naranču. A ona, Marta, lipa i mlada, srtna piva. Od te noći kao da su uvik bili tu. Kao da su tu po kući, oli doli po vrtlima, di su stabla mindelihom i smokava. Kao da će svaki čas bit tu. Ona strašna tica zlokobnica, što joj je bila capnula na dušu, kao da je odletela zauvik. Ma, čudila se Marta sebi, dohodilo joj je da zakanta, kao nekad davno. Ni previše bila od molitvih. Ma je kago znala žestoko molit i foši joj se je Bog smilova i pomoga u njenoj samoći i tuzi.

Majedva aduminaje po bašćini uz pomoć bidnega Tepala. On je bidan dobar i veli rabotnik, a eto ima mankanciju u govorenju. I eto, ma za čas su arivali veli sveci i Božić. Sve zahvaljiva Marta Bogu za radost i mir, koji je stekla u svom tužnom srcu. A kako se straši da opet ne potone u tugu i dišperaciju.

Kamen njihove lipe vele kuće je posivi, ka da je cilu kuću zagrli sivi oblak. E, ma Marta, da kuća bude veselija i lipsa, sadi puno cviča, prima stajuni. Najviše čerešpanje, jer su one trpeće, ka i Marta, trpe i sunce i zimu. Da ima koga ko zna vidit, Marta je lipa, ko i njezine čerešpanje. E, ma tega nima, ko zna vidit.

E, ma što, ma kako je Marta uredila kuću, od sufita do isprid kuće. Sve je ofregala i lustrala. Svu bijankariju je izbilila, inkolala, suprešala. Sve je trpeze prikrila mirličanim tavajama. Sve su ih njezine ruke izradile. Ima Marta lipe ruke, koje znaju stvarat. Izvadila je stare požade, sve ih je razfriškala vodom i kvasinom. Namirličala je kredence. Ma isfregala je Marta i prid kuću. Blišći se saliž ka zrcalo.

Pričinja joj se ka da joj je opet puna kuća. Pamicinu, njene rajne Pamice sliku i svoga Benjamina drži pod kušnim. Za stare, koji su joj umrli, drži lumine isprid njihovih letrata. A mlađi, koji su pošli u svit, isprid njihovih slika, sve je infjorala. Ma lipo ih je gledat na slikama, neke su izblidile i požutile. Bože, misli Marta, kako su na letratima svi i fini i dobri. A neki su joj radi muža znali zagončavat život. Sve je to Marta zaboravila i oprostila. A zna i tugovat za svima.

Tepalo joj je iz njezine šume doni veli badnjak. A prikle je podilila dici do najdajega susidstva. Badnjak od smrča se je užega i osvitli dušu i ugrija tilo. Marta ga je razgarala i iskrile su zvizdice, ka da su kroz fumar pale zvizde iz neba. Iskitila je bor, posli puno godišća. Iza blagoslova kuće tamjan je Martu vrati u srutne Božiće njezine mlađosti. Na Božić u crikvi i Marta je zakantala sa svima. Godišćima ni zapivala. Ma pisme ni zaboravila. Na Božićni ručak je pozvala u selu osamnjene i zaboravljene. Tako i ona ni bila sama. Dicu i suside je zvala na tratamenat. Marta je našla svoj mir i tiho zadovoljstvo. Zaboravit će tugu i svo zlo, koje joj se u životu dogodilo.

E neće, neće joj više sist na dušu tica zlokobnica. Nadala se Marta Lulinia.

Ana Fistanić

Liturgijska kronika

29. srpnja 2000. g. **SV. TODOR**, zaštitnik grada Korčule i suzašnik župe, proslavljen je kako je to već stoljećima uobičajeno u Korčuli. Sve se zapravo pokrene. Grad se uređuje, posebno prostor ispred i oko katedrale. Bratovštinske sale bivaju pune užurbanosti. Priprema se "veli vosak" za procesiju. "Toniga" je uvijek premalo.

Večernju u čast svetom Todoru, kao i glavno misno slavlje na sam blagdan, predvodio je požeški biskup Mons. Antun Škvorčević u zajedništvu sa korčulanskim svećenicima.

2. kolovoza 2000. g. "**PERDUN**" na otoku Badiji. Desetak svećenika i nekoliko stotina vjernika iz Korčule i drugih mesta na otoku kao i sa Pelješca, okupilo se na Otku kako bi iskazali počast Gospodinu od Otoka u njezinom svetištu i kako bi je molili za osobne, a i za opće potrebe. Prema tradiciji sliku Gospinu su iz katedrale nosili bratimi korčulanskih bratovština, praćeni župnikom i vjernicima. Na Otku se potom formirala procesija u kojoj se molilo i pjevalo u čast Gospodinu. Bila je mogućnost za isповijed, a poslije mise, koju je predvodio fra Mario Šikić, okupljenima su za okrepnu ponuđeni keksi i sokovi.

10. kolovoza 2000. g. **DRUGA OBLJETNICA SMRTI DON LUKE DEPOLA**, našega dragog sumještanića, dugogodišnjeg urednika MAK-a i Glasa Koncila, suradnika o. Ante Gabrića i Majke Terezije. Jutarnjom misom smo se pomolili za pokoj njegove duše, a na groblju smo potom imali odrješenje. Da se pravi prijatelji ne zaboravljaju potvrdili su prisutni u katedrali. Još jednom se reklo

pok. don Luki "hvala" za sve dobro koje je mnogima, poznatima i nepoznatima, kroz dugi niz godina, učinio. Neka mu Gospodin obilno uzvrati vječnom nagradom.

15. kolovoza 2000. g. **VELIKA GOSPA** proslavljena je jutarnjom misom u Gospinoj kapeli pred općinom i svečanom misom i procesijom u samostanu sv. Nikole.

16. kolovoza 2000. g. **SV. ROK - DAN BRATOVŠTINE SV. ROKA** slavio se na uobičajeni način. Poslije juturnje mise štovatelji sv. Roka su mogli cijeli dan pohoditi njegov lik, zapaliti svijeću i pomoliti se. Na svečanoj misi, kojoj je prethodio dolazak braće Rokovaca u katedralu i njihov poklon pred sv. Rokom, pjevao je mješoviti zbor sv. Marka, a župnik je u propovijedi posebno istaknuo važnost života sv. Roka za današnje vrijeme i smisao takvog življenja za budućnost.

10. rujna 2000. g. **EUHARISTIJSKI KONGRES** (Vidi str. 15)

17. rujna 2000. g. **ZAZIV DUHA SVETOOGA** za sretan početak nove školske godine. Ljeto je nekako brzo prošlo. Sredinom rujna se uvijek "natovare" školske brige, problemi, ali i radosti. Započne i školski vjerouau. U svemu osjećamo da se teško ide naprijed, ali "bez muke, nema nauke". U pomoć smo zazvali Duha Sveteoga da nam podari svoje darove. Molili smo da nam prosvijetli razum, ojača volju, očisti srca i upravlja našim koracima, kako bismo se uvijek spremno mogli odazvati njegovim nadahnucima.

8. listopada 2000. g. **DAN ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE**. U dogovoru s ravnateljima osnovne i srednje škole, ovom danu je podarena osobita pozornost. Tako je i na nivou cijele Hrvatske. Predstavnici svih županija okupili su se u Belom Manastiru. Našu županiju su predstavljali učenici osnovne škole "Petar Kanavelić" i Srednje škole Korčula i imali zapažen nastup.

U katedrali se, ispred glavnog oltara, našlo obilje kruha i plodova zemlje. Čak je jedan aranžman bio i iz vrtića, a na misi su upravo djeca iz vrtića recitirala prigodne pjesme: Mirna Vilović, Gregor Fabris i Nikola Biliš. Mirna je recitirala molitvu andelu

čuvaru, Gregor pjesmu "Slušaj kako zemlja diše". Posebno je lijepo odrecitirao "U kruhu je snaga zrna. U kruhu je snaga zemlje. U kruhu je snaga vode. U kruhu je snaga sunca. U kruhu je snaga rada ljudskih ruku. Kada blagujemo kruh, primamo snagu za život". Nikola je također govorio o zrnu: "Ja sam tvrdo, ja sam malo, potrebita mi je zemlja. Iz mene nastaje klas. Mene će u mlinu samljeti. Iz mene će nastati kruh". Ploču sa raznim crtežima i tekstovima, koja je ukrašavala oltar, aranžirali su učenici II b razreda sa svojom učiteljicom Mery Amadeo.

26. studenog 2000. g. SVETKOVINA KRISTA KRALJA, završetak vremena "kroz godinu" i početak nove liturgijske godine, proslavljena je veoma svećano. Oltar je bio doista lijepo okičen, zbor je srađeno pjevao, ministrantri su bili uredni, a katedrala ispunjena vjernicima. Svećana prisega Kristu Kralju, kao i molitva kroz pjesmu "Kriste Kralju, mir i jedinstvo, podaj Crkvi svojoj kršćanskoj" bili su duboki izražaj osjećaja svih naznačnih.

Dekanatski euharistijski kongres

10. rujna 2000. g. u Korčuli

U petak, 24. prosinca 1999. g., na božićnoj polnoči, u bazilici sv. Petra u Rimu, sv. Otar Ivan Pavao II je označio početak jubilarne 2000. godine simboličkim otvaranjem Svetih vrata.

Riječ "jubilej", hebrejskog je porijekla. Dolazi od riječi "yobel", a izvorno znači "rog", kojim se trubi i poziva na slavlje. Poznato je da su se jubilarne godine proslavljale od 1300. i to svakih 25 godina i takvi jubileji nazivaju se redoviti. U dvadesetom stoljeću proslavljena je 1900. za pape Leona XIII, 1925. za pape Piu XI, 1950. za pape Piu XII i 1975. za pape Pavla VI. Ova jubilarna godina trajat će do predvečerja svetkovine Bogojavljenja 2001, kada će sv. Otac simbolički zatvoriti Svetu vrata na bazilici sv. Petra u Rimu.

Veliki jubilej je proslava 2000. obljetnice Kristova rođenja i osobita je prigoda za upoznavanje otajstva utjelovljenja Sina Božjega, koji je došao spasiti sav ljudski rod. On je također i poticaj na produbljenje i učvršćenje spoznaje, da Bog ljubi svakog čovjeka bez razlike i da se vječna Riječ Božja, Isus Krist, zbog te ljubavi utjelovio i rodio kao čovjek i sve ljude pozvao da ljube braću i sestre kao što ih on sam ljubi. Jubilej je i vrijeme duhovnog preporoda, vrijeme osobnog susreta s Isusom Kristom, Spasiteljem i vrijeme nesebične ljubavi prema Bogu i braći ljudima.

Jubilej je također prigoda da se svaki kršćanin, na pragu trećeg tisućljeća, zaustavi pred Gospodinom i upita što osobno čini kako bi prevladalo dobro ili da se barem djelomično ukloni zlo iz svremenog svijeta. Jer, obnovu svijeta svatko mora započeti od samoga sebe: Svijet postaje bolji onog trenutka kad se svaki

pojedinac počne popravljati, a veliki jubilej i sveta godina su poziv i prigoda za to. Kršćanin se u ovoj jubilarnoj godini treba obnovljenim zanosom vjere okretnuti ljubavi nebeskog Oca "koji je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni" (Iv 3,16).

U smislu temeljnih vrijednosti Velikog jubileja, Crkva poziva i potiče da se upozna Presveto Trojstvo, povijest i djelo Božjeg spasenja te Mariju, Majku Otkupiteljevu. U tome treba osobito pomoći čitanje sv. Pisma, produbljivanje kršćanskog nauka i sudjelovanje u bogoslužju, euharistijskom slavlju (svetoj misi). Poziva nas također da svjedočimo svoju vjeru kršćanskom dosljednošću u osobnom, obiteljskom, društvenom, poslovnom i crkvenom životu, djelima dobrote i ljubavi, jer je vjera bez dijela mrtva kao i prinosa Bogu vlastitih trpljenja sjedinjući ih s Kristovim spasiteljskim križem.

U svrhu što boljeg shvaćanja i prihvatanja ovih temeljnih vrijednosti u godini Velikog jubileja održani su brojni euharistijski kongresi, kako na nivou opće, tako i na nivou partikularne Crkve.

U Rimu je od 18. do 25. lipnja 2000. g. bio Međunarodni euharistijski kongres, a u Hrvatskoj je već prije toga 24. svibnja održan u Ludbregu, u varaždinskoj biskupiji. 20. svibnja 2000. bio je euharistijski kongres za đakovačku biskupiju u Osijeku; 12. lipnja 2000. g. za križevačku biskupiju u Križevcima; 23. rujna 2000. g. za zadarsku biskupiju u Zadru; 24. rujna 2000. g. za požešku biskupiju u Požegi i za riječko-senjsku biskupiju u Rijeci; 1. listopada 2000. g. za zagrebačku nadbiskupiju u Zagrebu, za hvarsku biskupiju u Hvaru i za krčku biskupiju u Krku; 8. listopada 2000. za dubrovačku biskupiju u Dubrovniku, a 15. listopada 2000. g. za šibensku biskupiju u Šibeniku i porečko-pulsku biskupiju u Puli.

Euharistijskom kongresu korčulanskog dekanata, koji je proslavljen u nedjelju 10. rujna 2000. g. u Korčuli, prethodila je priprava po župama. Održane su trodnevne u okviru kojih su se organizirala pokornička slavlja. Na tim trodnevnicama se posebno molilo za velike potrebe, koje su artikulirane u molitvi svetoga Oca

za Veliki jubilej, tj. da nas Očev Duh, Duh Sveti rasplamti ognjem, što ga je Gospodin naš Isus Krist bacio na zemlju i želio da sve užeže svojim plamenom. "Time je on dao novi smisao povijesti i učinio da u zajedničkom hodu, u nevolji i patnji, u nadi i ljubavi možemo kročiti prema novom nebu i novoj zemlji".

"Molimo te, Oče", molili smo zajedno sa sv. Ocem, "da po tvojoj milosti ovo milosno vrijeme jubilarne godine bude vrijeme dubokog obraćenja i radosnog povratka tebi; vrijeme pomirenja među ljudima i ponovnog otkrivanja sloge među narodima; vrijeme u kojemu će se kopija prekovati u srpove, a zvezket oružja zamijeniti pjesme mira. Učini da iskazujemo ljubav prema siromašnima i potlačenima, da budemo solidarni s potrebnima i širokogrudni u djelima milosrda. Daj Oče, da pročišćena sjećanja i priznavajući svoje grijehе, budemo sposobni praštati svojoj braći kako bismo i sami od Tebe zadobili milost oproštenja."

VRLO IMPRESIVNA SLIKA BILA JE U KORČULANSKOJ KATEDRALI U NEDJELJU U JUTRO. TADA SU VJERNICI ŽUPA KORČULANSKOG DEKANATA: Blata, Čare, Lumbarde, Pupnata, Račića, Smokvice, Vela Luke i Žrnova (župnik župe Lastovo se ispričao zbog nedolaska, jer nije mogao organizirati prijevoz), dočekani od župnika i vjernika Korčule, a predvedeni svojim župnicima, pohodili katedralu. UZ DUBROVAČKU PRVOSTOLNICU ONA JE U NAŠOJ BISKUPIJI ODREĐENA KAO MJESTO GDJE SE MOŽE DOBITI POTPUNI OPROST TIJEKOM ČITAVE GODINE. "ISUKRSTE SRCU TROMA, S NAMA NAM SE KUNE DOM" ODJEKIVALO JU IZ STOTINA GLA.

Uniformirani članovi župa, članovi bratovština, viteških udruga, djevojačkih društava, pjevačkih zborova, ministranata, propovjednika, i dr. okupili su se ispred katedrale. Odatile se formirala i uputila procesija prema prostoru zvanom "Rotonda", ispred glavnog ulaza u Stari grad. Tu je svečano misno slavlje, u 10 sati, predvodio dubrovački biskup Msgr. Želimir Puljić u zajedništvu sa svećenicima korčulanskog dekanata. Na misi se sudjelovalo oko 1.500 vjernika. Među njima su se istakle redovnice iz samostana Andela Čuvara iz Korčule i samostana Kćeri milosrda iz Blata.

Pozdravljajući sve prisutne na početku misnog slavlja biskup Želimir Puljić je zahvalio Bogu na nebrojenim darovima, a posebno na daru vjere u Isusa Krista, otkriveno nazočnog u Euharistiji. Taj "neprocjenjivi dar već stoljećima baštinimo od svojih predaka na ovom otoku".

U svojoj je propovijedi o. biskup govorio o značenju Euharistije u životu Crkve i životu vjernika. Posebno je naglasio tri glavne svrhe Euharistije: ona označuje vidljivu Isusovu nazočnost među nama, ovjekovjećuje Kristovu žrtvu pod svetom misom i biva našom duhovnom hranom u svetoj prijesti.

"Crkva je stoljećima vjerovala i ispovijedala da je euharistija središte i vrhunac zajedništva Božjeg naroda", rekao je biskup Puljić. "Ona je stoga ljubomorno čuvala i branila ovaj predragocjeni dar. Kroz povijest su mnoge kulture nestajale i filozofski sustavi se smjenjivali. U tim promjenama i Crkva je izmijenila neke obredne stvari: npr. priest na ruku, priest pod obje prilike... Ipak, nešto je ostalo netaknuto i nepromjenjivo: njezina vjera u Kristovu stvarnu prisutnost u euharistiji, kao i vršenje spomen-čina u vjernosti onome što je primila od Gospodina".

U "prinosu darova", koji se organizirao i kao molitva vjernika, sudjelovale su sve župe: križ su prinijeli župljeni župe Lumbarda, svjećeu - Korčula, svjeće - Pupnat, bibliju - Žrnovo, štolu i albu - Blato, sliku - Račiće, maslinovo ulje - Vela Luka, vino i grožđe - Smokvica te kruh i hostije - Korčula.

Na koncu mise, poslije pozdrava kojega je u ime svećenika korčulanskog dekanata izrekao don Mile Protić, dekan, o. biskup je pohvalio sve prisutne, a osobito crkvene zborove, na lijepom i pobožnom sudjelovanju i zahvalio Bogu na daru lijepog vremena.

Potom je održana euharistijska procesija okolo Starog grada, koja je završila svečanim blagoslovom s Presvetim u korčulanskoj katedrali.

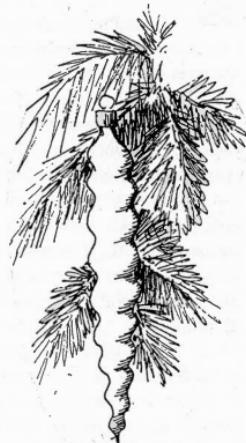
Dođu iz sjevernih ravnica
i misle: plovidba je ista,
samо je lada renesansna oblika.

I susreti nam budu barokne vrste
pod svodovima svečanih atrija,
i sve u ime staroslavnih saga
objašnjavaju nam dušu grada.
Ja znam samo jedno:
glatka je koža skalinada.

Krugove rozeta potapaju u
jednoličnost prazna hoda -
mimikrija lažna sjaja:
ja što mislim drugačije
ostajem izvan kamena grada.

Pa što to bi duša grada?
Da l' to je uprt prst u njeda razderana,
il' svi naši milozvučni pokreti
u praznom hramu što pripada nama?

Moja duša ne traži sage s oltara,
moja duša golubinje meka
Duša je grada.

Jelena Vidović

Duša grada

Strossmayer i Korčula

"Sve za vjeru i Domovinu" /J.J.Strossmayer/

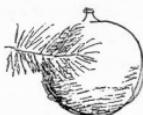
U duhu ovih uzvišenih misli i idealu djelovalo je u hrvatskom narodu. Bio je duboko uvjeren da je povijest evanđelja povijest spasenja, da tek vjernik može biti pravi i iskreni rodoljub te da je vjera ona snaga koja može narod uzdignuti do moći i slave, Strossmayer je sve svoje umne sposobnosti posvetio jedinstvu Crkve, slozi i ljubavi naroda i nastojanju da svoj narod uzdigne na prosvjetno-kulturnom polju.

Silno je želio posjetiti "krasnu i divnu Dalmaciju, u kojoj sami značajnici živu", ali mu se želje nisu ostvarile. Naziva je posestrimom "koja je negda bila središte državnog i političkog života našega, sjedište kraljeva i krune naše, koju je tuda ruka otgla od našeg zagrljaja", zagovarači njegino sjenjenje s maticom zemljom.

Iako nikada nije posjetio Korčulu, utjecaj njegova uma i duha na korčulansku sredinu je bio velik. Održavali su međusobne veze i obostrano se poštivali. Korčulani su priglili i gajili njegovu poštenju i iskrenu južnoslavensku misao, tu tipičnu hrvatsku utopiju, koja će se kasnije obistiniti i nakon raspada Austro Ugarske monarhije dovesti Hrvate do stvaranja jugoslavenske države.

Veličali su i slavili njegova djela, pozivajući ga u pohode, kako bi dao poticaj narodnim težnjama:

Sadi oče i na sinje more,
Blagoslovi naše kršne gore,
Da se bratac sa bratom zagrli,
I pod stari barjak da pohrli,

I uresi maslinicom dvore,
Pa svom Otcu ukiti lovore.

/V.V.Vukasović, Njegovoj preuzvišenosti J.J.Strossmayeru,
NL.,38,18. V. 1881./

Novčano su podupirali ostvarenje njegovih zamisli i idealova o utemeljenju visokoobrazovnih i znanstvenih ustanova (Akademije znanosti, Sveučilišta, Galerije) u hrvatskom narodu, koje će ih probuditi iz obrazovnog i kulturnog mrtvila i približiti ih zajednici europskih kulturnih naroda. Pojedina prosvjetno-kulturna društva ("Slavjanska narodna čitaonica" i "Pjevačko društvo sv. Cecilija" u Korčuli, "Hrvatska čitaonica" u Blatu i "Hrvatska čitaonica" u Žrnovu) imenuju ga svojim počasnim članom. Šalju mu rođendanske čestitke i čestitke u povodu misnih slavlja. Općinsko pak vijeće Korčule novu obalu u Borku krsti Strossmayerovim imenom.

Zbog gajenja i širenja marijanskih pobožnosti u hrvatskom narodu, Strossmayer je cijenio, uzносio i hvatio Dominikanski red Dalmatinske redodržave, pozivajući ih svake godine da u njegovoj biskupiji obavljaju misije. Poglavitno je bio u prijateljskim odnosima sa o. Andđelom Marija Miškovim, vršnjim propovjednikom i misionarom, koji je početkom XX stoljeća (1902 - 1906) obnašao dužnost redodržavnika Dalmatinske dominikanske redodržave, boraveći tada najviše u samostanu sv. Nikole u Korčuli. Zaslugom o. Miškova, a uz moralnu i materijalnu pomoć biskupa Strossmayera, 1905. g. je izgrađen u Korčuli samostan za sestre Dominikanke, u kojem je -otvoreno dječje zabaviste kao i osnovna i građanska škola s internatom. To je bio prvi Zavod za odgoj ženske mladeži u Dalmaciji gdje se odgajalo u vjerskom i hrvatskom duhu. Djelovalo je pod geslom: BOGU, REDU I NARODU, uklesanim na pročelju zgrade. Cijeneći njegove zasluge korčulanska je općina 1913. g. o. Miškova imenovala počasnim građaninom grada Korčule.

Strossmayerova smrt 8. travnja 1905. g. bolno je odjeknula gradom Korčulom i otokom. Brojna otočka društva izražavaju sućut, a u otočkim crkvama se služe mise zadušnice. Korčulanska općina i

gradska društva izraziše brzogjavna žalovanja. Sazvana je i izvanredna sjednica Općinskog vijeća, na kojoj je održana komemoracija uz prigodno slovo načelnika dr. Roka Arnerija. Zaključeno je da posebno izabrano općinsko zastupstvo bude nazočno na pogrebu i položi općinski vijenac na odar pokojnika. Poglavitvo je bila ožalošćena mala dominikanska zajednica grada Korčule. U crkvi sv. Nikole se služila misa zadušnica za pokojnika. Uz mnoštvo građana, nazočili su joj predstavnici gradske i kotarske vlasti, svećenstvo, Franjevci s Badije i narodni zastupnici. Za trajanju mise, koju je predvodio o. A. M. Miškov, svi su dučani i ustanove u gradu bili zatvoreni s korotom na vratima i prozorima. Preko mise i poslije mise "Pjevačko društvo sv. Cecilia" pjevalo je tužaljke, a "Hrvatska općinska glazba" svirala žalobne koračnice.

Ovaj kratki memento u povodu 185. godišnjice Strossmayerova rođenja, 95. godišnjice smrti kao i 95. godišnjice utemeljenja Zavoda Andela Čuvara, završit će završnim riječima izvešća jednog očevijdca s mise zadušnice: "Ovaj dan će ostati duboko usaćen u srcu plemenitih Korčulana, koji su se znali tako lijepo odužiti hrvatskom velikaњu".

Njima čast i svako priznanje, a neumrlom Strossmayeru
VJEĆNA SLAVA !

dr. Franko Oreš

Sveto Pismo u likovnoj umjetnosti

I dio

Proslavljujući 2000. godinu kršćanstva, taj naš VELIKI JUBILEJ, vrijedno je osvrnuti se na doprinos svjetskoj kulturi ostvarenom na području likovne umjetnosti s tematikom iz sv. Pisma Starog i Novog Zavjeta - Biblije. Doista je nemoguće zanijekati značenje i vrijednost ovog sadržaja za sveopću kulturu, a posebno onu Europe, u kojoj su stoljećima, zapravo pune dvije tisuće godina, likovni umjetnici, znani i neznani, stvarali skromna ali i vrhunska djela, nadahnuta i posvećena svetopisamskim tekstovima.

Već od prvih stoljeća kršćanstva, kad je ono još bilo proganjano, odnosno zabranjeno, kršćani su svoja tajna sastajališta, katakombe i slične prostore, oslikavali crtežima i freskama s najznačajnijim dogadjajima iz Kristova života: njegovom rođenjem, Posljednjom večerom, razapinjanjem, uskršnjućem. Nakon 313 godine, kada je u rimskom carstvu, ediktom (odlukom) cara Konstantina, kršćanstvu priznata sloboda i javnost djelovanja, osim što su gradene brojne crkve, a kršćanstvo se sve više i dalje širilo, pojavljuje se velik broj slikarskih i kiparskih djela nadahnutih biblijskim sadržajima. To traje već stoljećima sve do sada, do konca ovog dvadesetog stoljeća.

Likovni umjetnici posizali su i nadahnjivali se prvenstveno Evaneljem, dakle Novim Zavjetom, premda im je i niz starozavjetnih događaja često bio blizak i zanimljiv. U srednjem vijeku od mozaika i fresko slika po zidovima do reljefa, kojima su ukrašavani portali, vratnice, oltari, propovijedaonice i drugi dijelovi crkava, biblijski prizori su bili zapravo knjige ili kako bismo danas

rekli "slikovnici" odnosno "stripovi" koji su ljudima - vjernicima - u to vrijeme većinom nepismenima, zorno prikazivali i tumačili sv. Pismo. Stvaranje čovjeka, izgon iz raja, Kain i Abel, žrtva Abrahamova, prelaz preko Crvenoga mora, Mojsije, David i Golijat, proroci, Sybile te niz drugih starozavjetnih dogadaja, teme su za kojima su tada i kasnije posizali i najveći umjetnici. Dovoljno je na pr. sjetiti se Michelangela, njegovih fresaka u Sikstinskoj kapeli ili skulptura Davida i Mojsija.

Veliki ciklusi mozaika i fresaka starog i novozavjetnog sadržaja ispunjavaju romaničke, gotičke i renesansne crkve, posebno u Italiji. Istovremeno su brojni sitnoslikari (minijaturisti) pomno ukrašavali rukopisne knjige, misale, evangelistare i dr. biblijskim prizorima, a kipari ih klesali u kamenu, rezbarili u drvu ili bijelokosti, odijevali plemenitim kovinama: bronci, srebru ili zlatu.

Kad se, osim zidnih, počelo sve više izrađivati i tzv. "stafelajne" slike, tj. slike na drvenim pločama, potom i na platnu, svetopisamski se sadržaji naručuju i izvode, ne samo kao oltarne slike ili za crkvene potrebe i prostore, nego i za ukras i opremu svjetovnih zgrada te domova imućnih, ali i imovno skromnijih pojedinaca.

Niz vrsnih, no imenom danas nepoznatih umjetnika, stvorio je u romanici i gotici mnogobrojna djela biblijskog sadržaja, koja se danas, kao posebne dragocjenosti, čuvaju ne samo u crkvama nego i galerijama diljem svijeta. U renesansi, od 14. stoljeća pa do naših dana, uobičajilo se da umjetnici potpisuju svoja djela. Predugačak bi bio popis samo najvećih među njima kao i njihovih najznačajnijih radova sa svetopisamskim prizorima. Međutim, može se ustvrditi da gotovo nema istaknutog europskog umjetnika, kipara ili slikara od 14. do 19. stoljeća, koji u svom opusu nema djela i ove tematike, bili to Talijani, Španjolci, Francuzi, Englezi, Nizozemci, Nijemci ili Hrvati. Tek tijekom dvaju posljednjih stoljeća došlo je donekle do promjene. Naime, već se koncem 19. stoljeća pojavio niz novih umjetničkih pravaca koji slijede jedni druge, a to se u 20. stoljeću, naročito njegovoju drugoj polovici, još više ubrzava, tako da se oni

smjenjuju, ne samo nakon desetljeća nego i kraće, odnosno istovremeno ih se javlja više različitih, a sadržaji su im u rasponu od naglašenog realizma i naturalizma do potpune apstrakcije i sl.

Ipak, danas u svijetu, a i kod nas, ima značajnih umjetnika i velikih imena koji se u svom likovnom stvaralaštву nadahnjuju Biblijom, nalazeći u njoj ne samo likovno privlačne teme i sadržaje, već i snažne poruke ljubavi, oprاشtanja i mira, toliko potrebne suvremenom čovječanstvu.

Dr. Alena Fazinić

Don Luka među nama

(Tekst iz don Lukine ostavštine!)

"BOG TE LJUBI"

"Imam sedamnaest godina", pripovijeda Kristina. "Paralizirana sam od rođenja. Recite mi, mogu li ja razumjeti što znači ljubiti život, što znaće športska natjecanja, što znači imati mladića...?" Prikovana u kolicima, mogu li razumjeti i doživjeti ljubav? Za mene je ljubav uvijek sjediti nepokretna i gledati vječno televiziju. Želim ljubav. Lako je reći - Bog te ljubi. Ali, neka Bog sude na zemlju i neka me pomiluje, jer do danas su rijetki trenuci u mom životu kad me netko pomilovao. Neka Bog dođe i neka mi reče - Ljubim te. Tada ću biti sretna, jer umirem od želje da čujem da mi on to govori."

Bog te miluje svaki dan, govorio je svećenik Kristini u prijateljskom razgovoru, jer on jedini poznaje svaki trenutak tvoga života. On te miluje tolikom bistrinom uma, kojom te u izobilju obdario. Natprosječno si pametna. Bog te miluje tolikom čežnjom za ljubavlju, koju je položio u twoju nutrinu.

Kad želimo otkrивati izravni Božji govor, onda moramo biti pozorni i na ono što nam ljudi govore, kako se ophode prema nama... Oni ljudi koji su spremni uključiti te u dnevni život i s tobom dijeliti svu odgovornost za život, oni ti izravno govore - Bog te ljubi.

Prošlih dana, u subotu 6. prosinca, na spomen dan sv. Nikole, došao je mladić, srednjoškolac, u pohode svom paraliziranom vršnjaku, u kolicima. Poveo ga je u šetnju. Putem su razgovarali o Nikolinjskim darovima. Tada mladić u kolicima upita svog vršnjaka: "A, što ću ja tebi darovati?" "Budi mi prijatelj", odgovori mu mladić.

Nakon šetnje mladić je brzo otrčao kući i donio roditeljima radosnu vest: "Primio sam najveći dar od sv. Nikole. Poveo sam na šetnju vršnjaku u kolicima, koji mi je darovao svoje prijateljstvo. Dobio sam najveći dar - dobio sam prijatelj!"

Dok je Ivan, sin Zaharijin, bio u pustinji došla mu je Riječ Božja. Primivši tu poruku, on je obišao svu okolicu Jordanskog pozivajući ljudе na obraćenje, da pripreme put Gospodinu koji dolazi... "Poravnite mu staze. Svaka dolina neka se ispunи, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi neka se izglađe!" To je poziv na očitovanje grijeha u sakramentu ispovijedi, za promjenu života i svih zlih navika. "Tada će svaki čovjek vidjeti spasenje Božje". (Usp. Lk 3,1-6)

Tako je Riječ Božja došla i Blaženoj Djevici Mariji. Ona je prihvatala tu poruku: "Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po tvojoj riječi!" I žurno je pohitila u Judejsko gorje pomoći rođakinji Elizabeti, koja je iščekivala porod.

Tako i nama, u tijeku molitve, sudjelovanja u sakramentima, u svetoj misi, čitanju Biblije, dolazi Riječ Božja, i potiče nas - podi, pomozi bližnjemu, pohodi bolesnika, obidi svoje prijatelje, okupi svoju obitelj... Svi koji prime Riječ Božju i po njoj djeluju, prenose Božju poruku, za kojom toliki ljudi žedaju: "BOG TE LJUBI!" To je i poruka svete noći, o rođenju Isusovu: "Očitovala se Ljubav Božja, spasiteljica svih ljudi; odgojila nas da se odreknemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i Očitovanje slave velikoga Boga i Spasitelja Isusa Krista" (Tit 2,11-13).

Stoga ponavljam svakom čitatelju osobno: "Bog te ljubi!" i *Sretan Božić!*

Don Luka Depolo

Snaga molitve

Svjedoci smo činjenice da se veliki broj ljudi oslanja u životu na vlastite snage, vjerujući da jedino tako mogu sebi pomoći u svladavanju životnih teškoća, briga i nedaća. Oni sebe smatraju muževnima i jakima, a molitvu Bogu prepustaju slabima, tj. ženama, djeci, te svećenicima. U razgovoru s njima, iako smo vjernici osvijedočeni u snagu molitve, u Božju pomoći i oslonac u životu, često ostajemo "bez teksta" i bez valjanih argumenata, kako bismo dokazali, ne samo neutemeljenost, nego i opasnost koja proizlazi iz takvog stava. Povlačimo se prepustajući ih sa žalošću njihovo zabludi.

Poznati američki profesor primijenjene psihologije i autor niza knjiga s područja psihologije uspjeha, Dale Carnegie, u svojoj je knjizi "Psihologija uspjeha II" dao jedno brijeantno poglavlje, koje u izdanju knjige izdane kod nas ("Prosvjeta" Zagreb, 1985.) nije nažalost bilo prevedeno, već je jednostavno ispušteno. Poglavlje u originalu nosi naslov: "Zlatno pravilo za suzbijanje briga". U njemu autor iznosi interesantu konstataciju, da su to upravo molitva i vjera u Boga. Pri tome navodi tvrdnju nekoliko slavnih profesora filozofije i psihologije, pa čak i jednog nobelovca, kao i mnoga svjedočanstva ljudi koji su, došavši na rub očaja, pobijedili i preporodili se upravo snagom molitve.

Ovo izostavljeno poglavlje donosim ovdje u skraćenom obliku.

Sam autor svjedoči za sebe kako je odrastao u krajnje teškim uvjetima života na jednoj zabačenoj farmi u Missouriu u doba depresije u Americi. Pošao je na studij s namjerom postati misionarom. Studirajući biologiju, prirodne znanosti, filozofiju i

komparativne religije počeо je po malo sumnjati u sve. Nije znao u što vjerovati niti je vidio svrhu života. Prestao se moliti i postao agnostikom. Zaključio je da ljudska bića nemaju božanski smisao, baš kao ni dinosauri, te da će jednog dana nestati, kao što su nekad i oni nestali. Mučila su ga mnoga pitanja na koja nije znao naći odgovora.

Konačno je shvatio da smo okruženi misterijima: elektricitet, cvijet u pukotini zida, biljka koja vodu, zemlju, ugljični dioksid i sunčano svjetlo pretvara u šećer, proces u motoru, u kojem iskra u cilindru prouzrokuje kretanje automobila (kompanija "General Motors" utrošila je milijune dolara da to razjasni i nisu dobili odgovora). Činjenica da ne shvaćamo misterij našega tijela ili elektricitet ili princip rada motora ne sprječava nas da ih koristimo i učinimo život boljim. Isto tako činjenica da ne razumijemo misterij molitve ne smije nas priječiti da uživamo puniji i sretniji život, kao i mnoge druge duhovne vrijednosti koje nam donese vjera i molitva.

William James, otac moderne psihologije rekao je da nam "vjera daje novi polet za bogatiju i zadovoljniji život. Donosi nam hrabrost i nadu u nevoljama. Uklanja napetost, zabrinutost, strah i brige. Daje životu svrhu i smjer. To uvelike povećava našu sreću, daje nam zdravlje i pomaže da stvaramo za sebe oazu mira u vrtlogu života".

Autor podsjeća da je prije 350 godina Francis Bacon s pravom rekao kako "malo filozofije vodi čovjekov um prema ateizmu, ali duboka filozofija dovodi čovjekove misli do religije". Ne tako davno ljudi su razgovarali o sukobu znanosti i vjere, ali više ne. Najnovija nauka-psihijatrija-poučava ono što je Isus naučavao. Zašto? Jer psihijatri shvaćaju da će molitva i jaka vjera ukloniti brige, tjeskobe i strah koji prouzrokuju više nevolje od svih drugih. Jedan od najboljih stručnjaka u ovoj oblasti dr A. A. Brill je rekao: "Čovjek, koji je stvarno religiozan, ne postaje neurotičan". A William James, profesor na sveučilištu Harvard, je zapisao: "Najuspješniji lijek za brige je vjera ū Boga".

(Nastaviti će se!)

Franka Steka

Spasenosna riječ

Ima jedna riječ koja je potrebna svakom ljudskom biću, od njegovog rođenja do smrti. Ta riječ je potrebna i našoj po malo uzburkanoj planeti. Postoje u svijetu mnoge institucije i diplomacije, koje se trude da sačuvaju tu malu, ali dragocjenu riječ koja se zove "MIR".

Ta se riječ svakog dana upotrebljava nebrojeno puta, bilo u novinama, radiju ili televiziji. Ta se riječ upotrebljava u duhovnom životu, u bogoslužju, u pjesmi ili molitvi.

Na početku misnog slavlja moli se ili pjeva: Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje. Nakon izmoljenog Očenaša svećenik izgovara: Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao svojim apostolima: MIR vam ostavljam, MIR vam svoj dajem.

U ime tog MIRA vjernici pružaju ruku želeći jedan drugome MIR.

Na koncu mise, nakon blagoslova svećenik kaže: Idite u MIRU.

Sada su blagdani Božića i Nove godine. Poruka i želja za MIR i zdravlje kružit će svijetom kao čestitka rodbini i prijateljima. Tom će se porukom obratiti i Sveti Otac katoličkom puku i cijelom svijetu: MIR I DOBRO!

U obilju božićnih pjesama riječ MIR ima svoju poruku: Svim na zemlji MIR veselje, budi polag Božje volje. U to vrijeme godišta MIR se svijetu naviješta.

Mir u duši, mir savjesti, mir među ljudima i zdravlje, to je bogatstvo života i življena.

Ima jedan dan u godini, točnije 2. studenoga - DUŠNI DAN. To je dan kad se ide na groblje u pohode svojoj pokojnoj rodbini i prijateljima, dan kada suznim očima i s cvijećem u rukama kitimo grobove i palimo svjeće onima koji više nisu među nama. Nijemo stojimo kraj grobova gledajući natpise i slike. U mislima nam se redaju sjećanja i u srcima uspomene minulih vremena.

Da, tu je kraj puta do vječne tištine i MIRA - kao znak jednakosti:

Mira daj srcima,
mira obiteljima,
mira narodima
mira cijelom svijetu.

Slavko Giunio

Krštenja

- * 8. srpnja 2000. g. ŽELJAN BOSNIĆ, sin Vinka i Tereze r. Mušić
- * 23. srpnja 2000. g. LJUBICA BOTICA, kći Nenada i Dragane r. Mišetić
- * 25. srpnja 2000. g. JOSIP SESSA, sin Darka i Zdenke r. Gatti
- * 30. srpnja 2000. g. IRA PETRIC, kći Siniše i Mirjane r. Foretić
- * 6. kolovoza 2000. g. TONI LUCIN, sin Petra i Suzane r. Ebip
- * 15. kolovoza 2000. g. ANTONIJA NAPOTNIK, kći Anta i Franice r. Silić
- * 19. kolovoza 2000. g. JULIJA KASELJ, kći Željka i Dubravke r. Fazinčić
- * 21. kolovoza 2000. g. PHILIPP JOKIĆ, sin Zorana i Sandre r. Škibola
- * 21. kolovoza 2000. g. KATHARINA JOKIĆ, kći Žorana i Sandre r. Škibola
- * 23. rujna 2000. g. TONI RISS, sin Vedrana i Nađe, r. Gatti
- * 3. listopada 2000. g. VALNEA RADOVANOVIĆ, kći Maria i Vesne r. Pamuković
- * 3. listopada 2000. g. DOLORES RADOVANOVIĆ, kći Maria i Vesne r. Pamuković
- * 8. listopada 2000. g. MARINA GRBIN, kći Gordana i Željke r. Kučija

- * 18. listopada 2000. g. MARTIN BERNETIĆ, sin Tonča i Asje r. Sardelić
- * 22. listopada 2000. g. ANA GRANIĆ, kći Tonča i Duše r. Botica
- * 3. studenog 2000. g. NIKOLA LEŠAJA, sin Ivana i Sladane r. Gabrić
- * 5. studenog 2000. g. DRAGO BOTICA, sin Gorana i Tamare r. Jurjević
- * 17. prosinca 2000. g. TIHANA SLAVIĆ, kći Antonia i Marije r. Granić

J. Kralj

Stranica s osmijehom

ŠTO JE BOLJE

“Zašto te tako rijetko vidim na nedjelnoj misi?”, pita župnik člana svoje župe, inače ribara.

“Velečasni, recite pravo”, odgovori ovaj, “je li bolje da ja, dok sjedim u barki i lovim ribe, mislim na crkvu, nego da sjedim u crkvi i mislim na ribe?!”

NEMA IH VIŠE

“Koliko ima svetih sakramenata?”, pita vjeroučitelj na satu vjeronauka.

“Nijedan!”, brzo će mali Perica.

“Kako to, nijedan?”, iznenadi se vjeroučitelj.

“Pa, moj tata kaže da je naš susjed jučer primio zadnji sakramenat!”, obrazloži dječak.

AFORIZMI

- * Inteligencija pojedinca može se mnogo jasnije ocijeniti po njegovim pitanjima nego po odgovorima. (William S. Maugham)
- * Zlo je onaj nož kojim se dobro siječe na komade. (H. de Balzac)

- * Laž je kao snježna gruda: što se više valja to sve većom biva. (Martin Luther)
- * Mi nemamo pravo kažnjavati. Čovjek je sretan kad opršta i trebao bi to uvijek činiti. (L. N. Tolstoj)
- * Poslijes misla za rasudivanje najrjedi su na svjetlu dijamant i biser. (Leonardo Bruni)
- * Čovjek i vodopad sami šebi prave put. (Narodna poslovica)

ISKRE

- * Postoji jedna zvijezda vječnosti prema kojoj smo vođeni vremenskim krugovima.
- * Čovjek je po svojoj unutarnjoj biti jedna sićušna zvijezda, koja tijekom zemaljskog života često izlazi i zalazi.
- * Naš se život okreće oko jednog udaljenog pola, dalekog cilja. Taj pol ostaje postojanim pred zvijezdama našeg neba.
- * Pravac našeg napretka je u tome što bitne vrijednosti - istinsko dobro i lijepo - prepoznajemo sve jasnije i jasnije i to utjelovljujemo u našem životu i radu.
- * Što je izvor tvoje prosvijetljenosti viši, to je manja sijenka koju bacaš.
- * Nastoj živjeti u svjetlu bez sjene.

Lanterna mladima

NADA

Mlada djevojka polaže završni ispit. Bila je vrlo nadarena i odlična učenica. Profesor, vidno oduševljen njezinim znanjem i uspjehom, postavi joj još jedno pitanje: "Što je to nada?" I poslije kraćeg razmišljanja odgovorila je vrlo sažeto, a zadnja rečenica je glasila: "U nadi se živi, u nadi se mr'je, u nadi je svel!"

Ako se na čas udubimo u smisao ove rečenice, zaključit ćemo da je u njoj sadržan cijeli naš zemaljski, a i vječni život. Čovjek dolazi na ovaj svijet, (iako nesvjetan toga časa) u nadi lijepе budućnosti. Raste uz nesebičnu majčinsku ljubav, kao i cijele obitelji i tako mu prolazi djetinjstvo. Sjedajući u školsku klupu brige i obaveze ga ne mimoilaze. Tako prolaze školski dani i godine, mladost, prve ljubavi, školovanje i sve u nadi najboljeg uspjeha.

Tek zrele godine postavljaju čovjeku pitanje što i kako dalje. Nada se dobrom zaposlenju i stvara obitelj. U vrtlogu je života i često ga padovi, brige, nevolje i razočaranja udare svom silinom, ali nuda je još uvijek prisutna.

Život prolazi, rijeka našeg života prebrzo teče i približava se životnom ušću. U takvoj nadi čovjek živi ovaj život. I tu, na ušću života, čovjek često ostaje sam. U njemu se tada iznova budi i vjera i nada u svijet i život bez mržnje, osvete i zlobe, gdje vladaju vječna ljubav i mir.

Naš poznati pjesnik je rekao: "Kad dođe vrijeme da se mora poći, gdje tisuć zvijezda zlaćanih se vije, kad čovjek račun završiti treba, ti tu ga svršuj, nek' žao ti nije".

I u toj nadi je sve!

R. M.

Kronika dogadaja

U našem gradu ovog ljeta bilježimo bogatstvo kulturnih dogadaja.

8.srpnja 2000. g. u crkvici Gospojini je postavljena izložba pod naslovom "Bečka arhitektura". Izložbu je ispred Austrijskog kulturnog inistituta otvorio Leopold Ugnar, a o arhitekturi Beča govorila je dr. Alena Fazinić. Već tradicionalno, o fešti sv. Todoru, 22. srpnja ULUK (Udruženje likovnih umjetnika Korčule) je otvorio izložbu slika u istom prostoru. Na izložbi su svoje umjetnine izložili korčulanski umjetnici: Frano Depolo, Andelina-Đeda Portolan, Abel Brčić, Frano Cebalo, Ante Radovanović-Bjondo, Ivan Farac-Šapić, Ksenija Mateljan, Ivan Jurjević-Knez, Ana Bakarić-Lučić, Tonči Botica, Marica Andrijić, Tonči Krajancić, Karmela Vitoić i Tino Jurjević.

U našoj je katedrali 14. srpnja bio koncert Baroknog orkestra europske unije, a 25. srpnja su Lidija Horvat-Dunjko, sopran i Marija Milnar na harfi, također u katedrali, održali vrlo uspjeli koncert klasične glazbe. Dan poslije su održali koncert mladi umjetnici: Ivana Batoša, klavir i Sandra Rudolfi, violina.

27.srpnja je ispred atrija općinske vijećnice klapa "Škoji" imala svoj godišnji koncert, a dan poslije je u galeriji "Vanka" otvorena izložba slika akademskog slikara Stipe Nobila iz Lumbarde.

31.srpnja 2000. g. u ljetnom kinu, podaren je "Poklon mome gradu" od društva za njegovanje korčulanskih običaja "Sv. Martin". Nastupili su Ljubo Kapor, Tonči Petković, Jelena Oreb, klapa "Škoji", klapa "Vela Luka" i vokalno-instrumentalna grupa mladih "Lanterana".

Početkom kolovoza bilo je nekoliko značajnih događaja: predstavljanje novog broja Godišnjaka grada Korčule, izložba slika domaćeg slikara Abela Brčića i II susret pjesnika Pelješaca i Korčule. Na ovom susretu, koji je održan ispred crkve sv. Petra i u vrtu zgrade "Caenazzo", gosti su bili "Duo anonymos" iz Dubrovnika. Nastupili su: Frano Vlatković, Zvonimir-Mire Jurišić, Nedjelka Lupis, Ivčica Dragoević, Vjeka Tičinović, Jadranka Žuvela, Jasna Šegedin, Jelena Vidović, Srđan Duhović, Darinka Krstulović, Chris Agge, Marija Kraljević, Zdenka Andrijić i Anka Prižmić-Šega. Sudjelovali su i Tonči Petković, Otilija Silić i Sani Sardelić.

19. rujna je započela izrada konzervatorskog elaborata za Gradski muzej, podloga budućeg izvedbenog projekta obnove. Na temelju njega će se izvoditi radovi rekonstrukcije jednog od najznačajnijih gradskih spomenika kulture.

20. rujna su Turistička zajednica Korčule i privatna turistička agencija "TIBO" organizirali u katedrali koncert mješovitog zbora "SCT Ljubljana", kojim je ravnala Tanja Benedikt. Na programu su bile skladbe slovenskih i drugih skladatelja, a zbor je otpjevao i nekoliko hrvatskih narodnih pjesama u vlastitoj obradi.

21-25 rujna 2000. g. u Orebiciма, Korčuli i Lastovu održani su "Dani Cvita Fiskovića" s radnom temom "Kulturno umjetnički krajolik Lastova i Jadranskih otoka". Skup je započeo u Orebiciima izložbom slika Vojmira Borovine u crkvici Navještenja, a nastavljen u hotelu "Korčula" u Korčuli, gdje su predavače pozdravili dr. Alena Fazinić i prof. dr. Vladimir Marković. Prvo predavanje pod naslovom "Kulturno umjetnički krajolik naših otoka" održao je Miljenko Domjan, a potom su uslijedila predavanja Danka Zelića, Tomislava Premrla, Ivana Matejčića, Tanje Mušnjak i Radoslava Bužančića. Sudionici skupa su popodne oputovali autobusom za Velu Luku, odakle su otplovili za Lastovo. Tamo je održan glavni dio znanstvenog skupa, a povod je bila tisućgodišnjica spomena grada Lastova. Predavanja su održali Mladen Ančić, Igor Fisković, Miljenko Foretić, Živan Filippi, Josip Stošić, Josip Sopta, Mira Muhoborec, Vladimir Depolo, Stanko Piplović, Ivan Pederin, Iva

Niemčić, Sanja Puljar-D'Alessio, Josip Belamarić, Zoraida Demori-Stanišić, Milan Pelc, Radoslav Tomić, Branko Kirigin, Dinko Radić, Nikša Petrić, Ivo Vojnović, Ivica Žile, Pavuša Vežić, Emilj Hilje, Laris Borić, Jasenka Gudelj, Nada Grujić, Ambroz Tudor, Katarina Horvat, Patricija Veramenta-Paviša, Vladimir Marković, Vedrana Gjukić-Bender, Jagoda Marković, Danka Radić, Fani Celio-Cega i Zvonko Maković.

24. listopada 2000. g. napokon su započeli radovi na prostoru bivše vojarne. Tu će radnici "Alkom-a d.o.o." iz Splita obnoviti i urediti stare zgrade i pretvoriti ih u moderne školske sadržaje. Kako je izjavio ing. Stipe Vidić, voditelj gradilišta, radovi na prvoj fazi uredenja zgrada škole, za koje je Ministarstvo prosvijete i športa planiralo izdvojiti 6,3 milijuna kuna, trajat će do kraja lipnja 2001. g.

3. studenog 2000. g. su mještani Račića i Korčule priredili pravu pomorsku feštu "freego" brodu "Lady Korčula", koji je, nakon primopredaje u splitskom brodogradilištu, doplovio u Pelješki kanal. Prisutne članove uprave "Mediteranske plovidbe", bivše i sadašnje uposlenike, predstavnike društvenog i javnog života Korčule te mnogobrojne goste, pozdravio je kapetan broda Dejan Botica, a dvadesetdvоčlanu posadu i brod je blagoslovio korčulanski župnik don Marko Stanić.

Novi zakupoprimec brodogradilišta "Inkobrod d.d." u stečaju je tvrtka "Leda d. o. o." ing. Mladenom Vukošem. Objećano je započeti sa zapošljavanjem radnika i organiziranjem proizvodnje. U tu svrhu je nova tvrtka usplatila Trgovačkom sudu u Splitu 27.000 DEM tromjesečnog najma i 20.000 DEM bankovnih jamstava. S Trgovačkim je sudom "Leda d. o. o." sklopila ugovor o najmu u visini od 9.000 DEM mjesečno.

24. studenog 2000. g. je Korčuli je otvorena ispostava Županijskog centra za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti. Ured će, pod vodstvom psihologinje Dobrile Kolumbić-Petković, raditi dva dana tjedno i biti će na usluzi svim stanovnicima otoka Korčule te općina Orebic i Lombarda.

Ž.Petković

Nekrolog

16. srpnja 2000. g. naglo je, od moždane kapi, u sedamdeset drugoj godini života, umrla **RITA FABRIS**.

Mirno je, u sjeni katedrale sv. Marka, živjela i svoj život provela misleći uvijek na dobro svojih bližnjih. Neka joj Gospodin obilno uzvrati njezinu dobrotu. Ispraćena od rodbine, prijatelja i mnogih Korčulana, pokopana je na groblju sv. Luke. Počivala u miru.

21. srpnja 2000. g. u sedamdeset osmoj godini života umro je **ANTE FABRIS**. Rođen je na Vrniku, a posljednjih godina je živio u Šibeniku. Dosta je Vrničana i drugih Korčulana došlo na groblje sv. Luke da se oproste od njega. Neka mu Gospodin podari vječni mir.

25. srpnja 2000. g. u osamdesetoj godini života u Anconi (Italija) je umro **GUILIO PORTOLAN**. Iako je život proveo izvan rodne Korčule, on joj se uvijek iznova vraćao. Ovaj put zauvijek. Želio je da mu tijelo počiva u rodnim grudi i tu mu je želju obitelji ispunila. Pokopan je na groblju sv. Luke. Počivalo u miru Božjem..

2. kolovoza 2000. g. iznenada je u sedamdeset trećoj godini života preminula **NEDJELJKA NADILO r. PECOTIĆ**. Njezino dobro srce, koje je bdjelo nad dobrom svakog člana obitelji, prestalo je kucati. Neka joj Gospodin obilno uzvrati njezinu dobrotu. Počivala u miru.

3. kolovoza 2000. g. u devedeset prvoj godini života umro je **FRANO KORUNIĆ**. Putovi života su ga vodili diljem svijeta, a posljednje godine života proveo je, okružen ljubavlju i pažnjom obitelji, u Korčuli. Opremljen svetim sakramentima dušu je predao Bogu, a tijelo mu je pokopano u obiteljsku grobnicu na groblju sv. Luke. Počivao u miru.

6. kolovoza 2000. g. u šezdeset osmoj godini života, opremljen sakramentima utjehe preminuo je, poslije kratke i teške bolesti **FRANO DEPOLO**. (Vidi *In memoriam* str. 45.)

11. kolovoza 2000. g. u devedeset prvoj godini života umrla je **RADOSLAVA JERIČEVIĆ r. KUKOČ**. Rođena je u Splitu. Dugo godina je bila "priora" trećega reda sv. Dominika u samostanu sv. Nikole u Korčuli. Opremljena sakramentima utjehe blago je preminula u Gospodinu. Ispraćena od rodbine i prijatelja pokopana je na mjesnom groblju. Počivala u miru.

26. kolovoza 2000. g. u osamdeset šestoj godini života, nakon dugotrajne bolesti, umro je **SPIRO DEPOLO**. (Vidi *In memoriam* str. 43.)

16. rujna 2000. g. umrla je **MARIJA MARINOVIC r. DESPOT** u devedeset prvoj godini života. Bila je žena pok. kapetana Stjepa Marinovića, iz poznate korčulanske obitelji pomoraca. Život je provela u Splitu. Radila je u bolnici na Firulama, gdje je stekla i mirovinu. Ispraćena od rodbine i prijatelja iz Korčule, pokopana je u obiteljsku grobnicu na groblju sv. Luke. Počivala u miru.

25. rujna 2000. g. opremljen sakramentima utjehe, ovaj svijet je zamijenio boljim **ANTUN-TONI SESSA** u devedeset prvoj godini života. Nakon smrti supruge Tinke povukao se iz javnog života i ovih je nekoliko zadnjih godina uglavnom proveo u svom stanu pokraj crkve Svih Svetih. Pošto mu se zdravstveno stanje pogoršalo preselio se u Dom umirovljenika u Korčuli, odakle je i ispraćen na vječni počinak.

Štor Toni, kako su ga svi zvali, je bio rijetko fina duša: pažljiv, uglađen, uredan, svestran, osjetljiv na potrebe drugih. Godinama je bio član različitih društava, a mnogi će ga pamtitи po ugodnom basu, koji se prepoznavao u mješovitom zboru sv. Marka.

Ispraćen od rodbine i prijatelja pokopan je na groblju sv. Luke. Počivao u miru.

10. listopada 2000. g. u četrdeset četvrtoj godini života, nakon kratke i teške bolesti, umro je **VOJO NIKOLIĆ**. Uza sve nastojanje liječnika da operativnim putem i raznim terapijama uspore

i zaustave napredovanje bolesti, njegovo već slabo tijelo nije izdržalo. Umro je opremljen sakramentima utjehe i okružen ljubavlju svojih najbližih. Pokopan je na groblju sv. Luke, gdje su se od njega oprostili njegovi najbliži i mnogi Korčulani. Neka počiva u miru Božjem.

19. listopada 2000. g. umrla je u devedeset drugoj godini života **NATALIJA MILAT r. CVITANOVIĆ**. Njezin dugi životni vijek ispunjen je bio brigom i skrbi za svoje najbliže. Neka je Gospodin nagradi vječnom nagradom. Počivala u miru.

2. studenog 2000. g. preminula je s ovog svijeta u osamdeset sedmoj godini života **MARINKA GRBIĆ r. SLADOVIĆ**. Njezinu dobrotu Gospodin joj je uzvratio ljubavlju obitelji Sladović. Pokopana je na groblju sv. Luke. Neka počiva u miru Božjem.

5. studenog 2000. g. umro je u četrdeset devetoj godini života **NIKŠA BAVČEVIĆ**. Mnoge obitelji će ga se sjecati kao onoga koji je uvijek bio spremna pomoći u raznim kućnim poslovima. Gospodin, koji je rekao da neće biti uzalud ako pružimo nekome i čašu hladne vode, sigurno će mu uzvratiti njegovu dobrotu. Ispraćen od obitelji, rodbine i prijatelja pokopan je na mjesnom groblju u Lumbardi.

9. studenog 2000. g. **Velika nesreća za Korčulu:** U saobraćajnom udesu na pelješkoj cesti su smrtno stradala dva korčulanska mladića: **JETON GAXHERI**, sin Rama i Sabrije, koji je, nakon ispraćaja u Korčuli, odvezен i pokopan u rodnom mjestu Junik na Kosovu i **ŽELJKO ŽANETIĆ**, sin Davora i Đenke, od kojega su se Korčulani oprostili 14. studenog 2000. g. na groblju sv. Luke, gdje je i sahranjen. Neka ih Gospodin, pravedni sudac, nagradi za sve dobro kojim su za svog kratkog života obdarili one s kojima su živjeli.

23. studenog 2000. g. umro je u sedamdeset šestoj godini života **JAKOV-MINO ONOFRI**. Prijatelji su ga poštivali, jer je bio vrijedan i pošten radnik. Život je posvetio brizi za obitelj. Vrstan ribar i poznavatelj "posta" ostat će u sjećanju mnogih. Od njega su se

na groblju sv. Luke, gdje je i sahranjen, oprostili njegovi najbliži i mnogi Korčulani. Počivao u miru.

---

29. rujna 2000. g. pokopani su u obiteljsku grobnicu na groblju sv. Luke posmrtni ostaci **IVANA BERNARDI**, koji je 12. ožujka 1957. g. u šezdeset osmoj godini života umro u Bari-u i **PALME BERNARDI r. FORETIĆ**, koja je umrla u Bari-u 22. lipnja 1961. u sedamdeset četvrtoj godini života. Neka im Gospodin u rodnoj grudi podari tako željeni vječni mir.

ISPRINKA I ISPRAVKA: U "Lanterni" br. 11. u rubrici "Nekrolog" pri dnu stranice, pišući o Magdaleni Milat r. Batistić, omaškom je potpisani pogrešan tekst. Pravi tekst glasi:

23. ožujka 2000. g. umrla je **MAGDALENA MILAT r. BATISTIĆ** u devedeset trećoj godini života. Rodena je i proživjela svoj dugi vijek u Korčuli. Svojoj brojnoj obitelji je uvijek bila odana, a tu njezinu brigu i ljubav oni su joj uzvratili na osobit način zadnjih godina u njezinoj bolesti. Opremljena sakramentima utjehe blago je preminula u Gospodinu. Ispraćena od brojne rodbine, znanaca i prijatelja, pokopana je na groblju sv. Luke. Počivala u miru.

In memoriam

ŠPIRO DEPOLO

U subotu 26. kolovoza u svom domu u Korčuli, nakon duže bolesti preminuo je uzorni vjernik Špiro Depolo.

Roden je 1914. godine u uglednoj korčulanskoj hrvatskoj obitelji Depolo, od oca Luke i majke Domine (Nedjeljke) rođene Radica. Poput brojnih otočana, i Špiro je cijeli svoj životni vijek proveo u rodnom mjestu baveći se brodogradnjom, što je bila obiteljska tradičija koja se prenosila s koljena na koljeno. U skladnom kršćanskom braku sa suprugom Frančeskom imao je dvoje djece: sina svećenika, pok. don Luku, koji je radio u Glasu Koncila i

uređivao Mali koncil, i kćer Mariju. Životnim primjerom, tih i nemametljivo, vjerujući u Božju providnost, bračni par Depolo, odgajao je svoju djecu u kršćanskom i domoljubnom duhu. Kao i cijela obitelj Depolo, i Špiro je pripadao bratovštini Svih Svetih u kojoj je bio vrlo aktivan.

Tijekom svoga života, ne štedeći se i ne uzmičući pred problemima i brojnim životnim izazovima, neumorno je i hrabro svjedočio svoju pripadnost Katoličkoj Crkvi i hrvatskome narodu. Snagu za to pronalazio je u vjeri, a molitva i euharistija bili su središnja sastojnica njegova duhovnog života. Dok je god fizički mogao, redovito je išao u crkvu. Posljednju godinu svoga života, kad su ga starost i bolest prikovali uz postelju, nije očajavao nego je sve strpljivo podnosio i prikazivao svoje patnje Bogu na slavu. Želeći biti uvijek u tijeku zbivanja, puno je čitao, osobito katolički tisak, koji je izgrađivao i određivao njegov životni pravac. Posebna otvorenost prema Crkvi i svećenicima resila je dom obitelji Depolo, jer je toplina njihova doma roditeljski prihvaćala sve svećenike i ljudе dobre volje. Kršćanskom jednostavnosću i pristupom kroz njih su gledali svoga sina don Luka.

Špiro je pokopan u ponedjeljak 28. kolovoza na mjesnom groblju sv. Luke u Korčuli u nazočnosti brojnih vjernika iz Korčule i okolnih župa, prijatelja obitelji Depolo i više časnih sestara. Uz svećenike s Korčule i Pelješca, sprovodne obrede vodio je korčulanski dekan don Mile Protić, koji je u oprštajnom govoru ukratko iznio uzoran pokojnikov život te istaknuo: "Štor Špiro nikad nije sjedio na dvije stolice. Bio je dosljedan i uvijek je znao svoj životni pravac u društvu, u Crkvi, u obitelji."

Poslije sprovoda misu je zadušnicu u korčulanskoj katedrali, uz više korčulanskih i peljeških svećenika, predvodio korčulanski kapelan don Nikola Berišić. (V.Č.)

* Obitelj Frane (Česke) Depolo se najsrdačnije zahvaljuje svima na iskazanim izrazima sučuti, a na poseban način onima koji su svoje novčane priloge, umjesto za vijence, dali u humanitarnu zakladu "Don Luka Depolo".

Naši umjetnici

In memoriam FRANU DEPOLO

Korčulanska jesen... Opustjeli ulice... Šetam gradom... Pokoji prolaznik. U mislima mi čovjek i prijatelj, koji je bio dio ovih uličica, gotovo kao prepoznatljivi znak grada. Jako mi nedostaje. Upravo on, jer Korčula bez Frana nije više ista.

Gotovo sa svakog kantuna znao je, za lijepa vremena, bilježiti u svoj blok fotografском sposobnošću detalje kamene čipke, arhitekturu svoga grada. Volio se pohvaliti svakim novim radom ili tehnikom. Bio sam čest posjetilac njegova ateljea u kojem su stvarane ideje za jednakno dobre plakate, reklame, logotipe, slike, crteže. Vrlo vješto je opremao župni list "Lanterna sv. Marka", crtao za potrebe Filatelističkog društva Korčula... Likovnost mu je uvijek bila izazov.

Crtežom je izgleda bio najviše zaokupljen. Razumijem i zašto: Kamena čipka, koju je prikazivao tako sigurno i vješto, gotovo "Kiriginovski", najadekvatnija je grafičkom izrazu zbog bogatstva detalja. On je za uočavanje imao visoki smisao i uočeno bilježio do pojedinosti.

Prikazujući korčulanske vedute Staroga grada, izlažući na otvorenom, svojom pojmom i aktivnošću nesumnjivo je bio dugogodišnja korčulanska atrakcija za posjetioce. Bio je i jedan od osnivača ULUK-a (Udruga likovnih umjetnika Korčule). Izlagao je na desetima skupnih izložbi, uvijek prepoznatljivog grafičkog izraza.

Vjerujem da će mnogi gosti ovog grada, koji su ga poznavali i prepoznавали, već narednog ljeta osjetiti da im nedostaje. Ja to već duboko ovog trenutka osjećam.

Abel Brčić

* *Obitelj Tee Depolo se zahvaljuje svima na izrazima sućuti. Posebno hvala onima, koji su svoje novčane priloge, umjesto za vijence, uplatili u humanitarnu zakladu "Don Luka Depolo".*

* Uredništvo "Lanterne sv. Marka" je u gosp. Franu Depolo (De Franku) imalo vrsnog suradnika. Ilustracijama, koje su bile prepoznatljiv izraz čovjeka koji voli Korčulu, on je svoj grad približio na poseban način onima, koji nisu nikada kročili na naš otok. U rješenjima za pojedine stalne rubrike "Lanterne" naš gosp. Frano će i nadalje biti s nama.

Na ovaj način mi mu se još jednom zahvaljujemo, a Gospodin neka mu obilno uzvrati tamo gdje ćemo se, vjerujemo, zajedno vječno radovati. POČIVAO U MIRU !

PRIČA O FRANU

Sa trajekta kad se side
I kod ZAP-a u hlad stane,
Atrakcija prva prava-
Neumorni slikar Frane.

Oko njega mnogo djece,
Od turista nema mira,
Maestral mu bradu mrsi
Dok Revelin mu pozira.

Malo boje, više srca,
Korčula mu motiv vječan,
A kad sliku još potpiše
Ugodaj je svima svečan.

Smijeh, pljesak i čestitke,
Postavlja se papir novi
I Korčula godinama
Po svijetu sa Franom plovi.

Jednog dana vjetar stao,
Hlad je prazan, nema slika,
Usnuo je naš velikan
Snom pravoga pravednika.

Nikola Duspara

Na tablunu

Vrime je jemavte, što je ove godine ništo uranila. Rastegnula se i stajun od lita, a to nan godi, jerbo nima dana da se na tablunu ne može sedit. Svaki dan je koja nova.

Jedno popodne, evo gre naš Profesur, što je uvik fin i krejan, s fojima pod ruku. On nikad ne sedne, nego komentira iz nogu, kako da je još u skuli sa dicom.

I govori Profesur:

"Jeste li se obadali kako je Mihovilačka Gospa urešena? Onakva je bila ka san ja bi mali. Govoru mi da je morala partit pu Konavala, jerbo da tamo ima niki meštar, što se bavi su tima stvarima. Insoma, partila je, umila se i očešjala, vratila se sva u sjaju, a puno se njezinih bratima ni njanke ni obadalo da je sad drukčija i da je ujopće digod i bila partila.

Ista se stvar dogodila i sa rokovačkin Redenturon. Jeste li se obadali kako je posli restauracjuni, što su je učinili u Split, doša doma kako pravi Pobjednik s onon podignuton rukon? Kako da nan hoće reć: Evo me, nevirni svitu, a vi ste mislili da se neću treći dan vratit. I još ste mi navalili kamen i stavili dva soldata da me čuvaju. I nemojte mislit da vas ja gledan s oltara samo do Spasova. Gledan vas ja cilo godišće i to s vrha kupole Svetе Justine".

Naš se profesor zani u svoje predavanje. Niko ne progovara njanke riči, a on nastavlja:

"I još su mi rekli, kako su meštri u Split muku mučili dok su došli kraju kojin koluron je Redentur pituran, kako bi mogli stavit na njega joptetu isti kolar. Ni bilo druge nego učiniti kemijsku analizu. I što mislite, što je pokazala? Stari kolar bi je pun uja od prikala".

Justo u oti momenat evo nan gre naš Dobri Jure malo zapihan i crven. Učinilo mu se mista kako bi moga sest, a on je poče:

"Judi moji, bi san van ovi momenat u Marketovu konobu. Ono je čudo što ga ovi Grad ni vidi ko zna otkad i ko zna kad će. Apena je učini dva vela stara torca, i ja ga pitan: Dobro, a iz kojega su stoljeća?"

"Iz šestoga".

"A kako znaš?"

"Piše u libra Svih Svetih".

"Propjo inkredibile, ke sono kozi vekji" - govori Dobri Jure i mašće se faculeton.

Na tablunu govoru da bi vajalo fabricjera pitat di je naša ricetu za činit torce. Može bit da je ota riceta isto iz šestega stoljeća. Jedan Mihovilac govori:

"Govori se da je otu ricetu mali Miče naša na Internet."

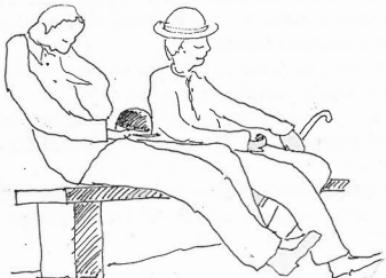
"To van je tako" - javja se Profesur. "Mihovilci i Rokovci svoje svetinje moraju nositi vanka Korčule kako bi hi mogli sredit, a Svetanima je dosta uputit se pu Svetega Nikole".

"E e, zamirita je fabricjer Marketo veliku nagradu za onu radbotu. A di je još? Ko zna što će još izvzentat do fešte od sedanstog godišć Svih Svetih što ima bit dogodišća?"

"Mirita almeno nagradu Grada", doda niki ode na tablunu.

"Teško će to njega dopasti" - gorimmo mi.

"Vederemo" uzdahne Dobri Jure i parti njemu samo poznaton štradon.

VIT

Savjet liječnika

Završili smo ljetovanje u našoj prekrasnoj Korčuli. Ostavili smo za ovu godinu predivno more, blagodati sunca i maestrala, bonace i neverine. Sve to ima svoje draži. Uvukli smo se u svoje zagrebačke stanove obavijene oblacima, kišom i maglom, sjećajući se cijelu zimu divnih uspomena iz ljetnih dana.

U Korčuli nisam samo ljenčario, šetao se i kupao. Više puta sam u susretu sa mojim dragim Korčulanima davao savjete iz moje struke. "Ma, štor Vinko, što mislite? Ove zime me bolilo grlo...", a jedan drugi kaže da ga je bolilo uho. Neka majka me molila da joj pogledam sina, koji poboljeva od upale krajnika. Neki joj je liječnik rekao da se to mora operirati, a drugi da ne treba. "Ne znam što mi je činiti", kaže ona. "Volila bih čuti Vaše mišljenje". "Pa, dodite", rekao samo joj, "rado će pogledati Vaše dijete i dati Vam savjet!" Dolaze tako i drugi: jedan ne čuje dobro, drugi ima problema s disanjem, trećemu su sinusi... "Doktore, ništa ne čujem. Imam osjećaj da su mi uši začepljene", kaže mi jedan mještanić. "To Vam je zato što u zvukovodu imate sliha (smole), pa kada uđe u zvukovod more ili voda taj slih nabubri i zatvori zvukovod, pa eto gluhoće. Jednim ispiranjem sve ćemo riješiti!"

Preko ljeta su česte i infekcije vanjskog zvukovoda, pogotovo nakon kupanja u nečistom moru. To jako boli. Od toga najčešće obolijevaju vaterpolisti i općenito plivači. Njima izlazim u susret sa posebnim zadovoljstvom. (Sinovi su mi bili u KPK, a i moj unuk je kapekaš!)

Dođu k meni i drugi sa sličnim problemima. Jednom je zbog teške infekcije vanjskog zvukovoda i bolova došao gradonačelnik

Vukovara i jedan kolega ortoped iz Lovrana. Bili su na proputovanju. K meni su ih poslali neki prijatelji iz Korčule. Nakon pregleda i preporučene terapije gradonačelnik me je upitao koliko je dužan. "Dužni ste obnoviti Vukovar!", rekao sam mu, što je on i obećao. Od tada smo dobri prijatelji. Posjetio me je i u Zagrebu i poklonio mi Vučedolsku golubicu. Tako se, eto, i preko bolesti mogu steći dragi prijatelji.

Ali ima i puno ljepših stvari, nego što su bolesti. Pogotovo u Korčuli u ljetnjim mjesecima. Tako smo ovog ljeta imali divnih trenutaka i lijepih ugodađa pohodeći nekoliko izložbi i slušajući par koncerata u korčulanskoj katedrali. Željeli bismo da se to i dalje njege.

Od svecih srca pozdravljam sve moje Korčulanke i Korčulane uz želju da svima bude sretan Božić i Nova godina.

Prim. dr. Vinko Foretić

A. D. 2009

Sadržaj

Riječ Vama	2
Proglas.....	4
Božićna priča.....	6
Betlehem.....	8
Martini Božići.....	9
Liturgijska kronika.....	12
Dekanatski euharistijski kongres.....	15
Duša grada.....	19
Strossmayer i Korčula.....	20
Sveto Pismo u likovnoj umjetnosti.....	23
Don Luka među nama.....	26
Snaga molitve.....	28
Spasenosna riječ.....	30
Krštenja.....	32
Stranica s osmijehom.....	34
Lanterna mladima.....	36
Kronika događaja.....	37
Nekrolog.....	40
Naši umjetnici.....	45
Na tablunu.....	48
Savjet liječnika.....	50
Sadržaj.....	52

Internet adresa: http://www.korcula.net/grad/lanterna_br12.htm

ILUSTRACIJE: Hrvoje Kapelina i De Franko /Franjo Depolo/

Broj:

Naslovna strana:
PANORAMA KORČULE

IZDAVAČ: Župni ured, 20260 KORČULA, Trg sv. Marka

UREĐUJE I ODGOVARA: Don Marko Stanić

UREDNIŠTVO: Korčula, Trg sv. Marka

Izlazi povremeno

NASLOVNA STRANA: Neven Fazinić